

Skib under alle Omstændigheder, hvor det kun er muligt at komme til Skibet, eller, hvor dette ikke kan ske, med Lødsbaaden at give Skibet Beilebning. En saadan Forpligtelse vil Bugserbaaden, der i Reglen alene vil være bestemt til Tjeneste under sædvanlige Forhold, næppe kunne overtage, hvilket ligeledes vil gjælde Lødsningen til de mere fraliggende Steder, navnlig udenfor Fjordene og selv til Steder ved disse i mindre godt Veir. Af Hensyn hertil vilde det paagjældende Lødsferi ikke kunne nedlægges, medens det, selv hvor Indskrænkning af Lødsantallet var mulig, som oftest ikke vilde kunne bestaa ved Lødsindtægten, naar Havnelødsningen og Lødsningerne paa Fjorden eller Havens nærmeste Omegn for den største Del faldt bort. Det maatte da opretholdes ved Tilflugt; disse Tilflugt vilde hovedsagelig falde paa Staten, da den Lødsning, hvorom der vilde være Spørgsmaal, nærmest vilde være af Betydning for den almindelige og ikke den lokale Forst.

Miniretallets Forslag om, at der i alle Tilfælde skal betales halve Lødspenge for det gennem Lødsfarvand slæbte Skib, der ikke bruger Løds, har Ministeriet heller ikke kunnet tiltræde, da det ikke synes billigt at fordrø Betaling til Lødsferiet i de Tilfælde, hvor Bugseringen ikke har været forbunden med Lødsning fra Bugsererens Side.

Kommissionens Udtalelse om, at alle almindelige Udgifter ved Lødsningen bør være indbefattede i de ved Taxten fastsatte Lødspenge, kan ganske tiltrædes. Heraf følger, som ogsaa af Kommissionen bemærket, at Landsætningspengene maa holdes udenfor Lødspengene, da de i Reglen kun erlægges, naar Lødsen skal landsættes ved en Lødsstation, til hvilken han ikke hører, og Skibsføreren ikke selv besørger Lødsen i Land. Det samme gjælder Hjemreisepengene, der alene erlægges i de Tilfælde, hvor Lødsens Hjemreise vil være forbunden med en Udgift for ham; Godtgjørelsen for Hjemreisen bør være den samme for alle Lødsninger inellem to Steder uden Hensyn til Skibets Størrelse og bør ogsaa af denne Grund ikke optages i den pr. Fod stigende Taxtbetaling, hvilken derhos er forskjellig efter Skibenes Drægtighed. Kommissionens Forslag om, at Hjemreisepengene skulle være indbefattede i Taxterne, har Ministeriet derfor ikke kunnet tiltræde.

Swad Skriverpengene, der erlægges ved enkelte af de større Lødsferier, angaar, skal det bemærkes, at Kommissionen har udtalt, at Skriverpengene til Bogholderne ved Sundlødsferierne bør bortfalde, saa at Skibene kun betale for Lødsningen, da Lødsferiernes Regnskabsførelse er dem uvedkommende, hvorimod Bogholderens Lønning, der efter Ministerens nærmere Bestemmelse kan bestaa af en vis Sum for hvert Lødsferi Skib, eller af visse Procenter, bør tages af den fælles Lødsfortjeneste. Dette har Ministeriet ikke ganske kunnet tiltræde. Vel bør Udgiften til Regnskabsførelsen, som

hørende til de almindelige Udgifter ved Lødsningen, være indbefattet i Taxten, men det synes dog billigt, at der ved Bestemmelsen af den taxtmæssige Betaling tages Hensyn ikke blot til, hvad selve Lødsningen er værd, men ogsaa til de Udgifter, denne medfører for Lødsferiet, og til disse maa Udgiften til Regnskabsvæsenet, hvor den er af væsentlig Betydning, navnlig ved de Lødsferier, hvor Regnskabsførelse, Inkassation m. v. ikke kan besørjes af det egentlige Lødspersonale, formentlig henregnes.

At sætte Betalingen for 5 Fods Dybgaende som den laveste Betaling for Lødsning, saaledes at Stigningen i Betalingen pr. Fod først indtræder for Fartøier, hvis Dybgaende er over det nævnte Fodmaal, synes passende og vil kunne gennemføres i Almindelighed; dog vil det være nødvendigt paa flere Steder for Lødsning i grundere Farvande at lade Stigningen pr. Fod begynde ved et ringere Dybgaende.

Ministeriet er enigt med Kommissionen i, at den Lødsede Beilængde er et Hovedmoment ved Beregningen af Taxterne, og at Betalingen pr. Mil bør være ens for de forskellige Lødsninger, forsaavidt særlige Omstændigheder ikke gjøre Afvigelse herfra nødvendig. Dog ville faste Betalinger pr. Mil i alt Fald ikke for Tiden kunne bringes i Anvendelse i saadan Udstrækning, at de kunne opstilles som almindelig gjældende Regel ved Beregningen af Taxterne, da de nuværende Taxters store Uoverensstemmelse i saa Henseende først efterhaanden vil kunne fjernes, hvorhos de særlige Forhold ville medføre ikke saa Afvigelser. Beskaffenheden af vore Farvande, hvor to Lødsninger af samme Længde ofte ere høist forskellige med Hensyn til det Krav paa Kyndighed og Ugtaagivenhed, de stille til Lødsen, gjør det endog tvivlsomt, hvorvidt ensartet Betaling efter Beilængden efterhaanden vil kunne gennemføres i et Omfang, der er tilstrækkeligt til at opstille den som Regel.

For at kunne bedømme, hvilken Betaling pr. Mil der kunde antages at ville være passende, og for at prøve, hvorledes den af Kommissionen foreslaede Beregningsmaade vilde stille sig i Forhold til de nu gjældende Taxter, har Kommissionen fremskaffet Oversigter over de ved de forskellige Lødsferier i Aaret 1872 foresaldne Lødsninger, ordnede efter Kommissionens Taxtberegningsmaade, og ere de af Kommissionen foreslaede Betalinger pr. Mil baserede paa de ved Hjælp af disse Oversigter foretagne Beregninger, og Sammenligninger med de gjældende Taxter, hvorhos der er taget Hensyn til Størrelsen af Lødsstakterne i Nabolandene. Kommissionen har bemærket, at de stedfindende Uoverensstemmelser mellem de gjældende Taxter indbyrdes, der ere en Følge dels af, at de ere blevene til efterhaanden gennem et længere Tidrum, dels af at der ved Fastsettelsen af dem er taget et overveieende Hensyn til den lokale